

༡༡། །འཤེས་པའི་སྤྱིང་ཡིག་བརྒྱགས་སོ། །

Nagarjuna's Letter.

1

Virtuous One, worthy by nature of the good,
I've composed these "noble rhymes" to instill
Aspiration for merit derived from sugatas' teachings.
It is a short piece, which you should heed.

2

Wise men venerate figures of the sugatas made from wood
and such,
Whatever they be like. Just so, though this
Poetry of mine be poor, scorn it not, for it
Is based upon the sayings of the Holy Dharma.

3

Though you may have ever comprehended
All the exquisite speech of the Great Muni, doesn't
That which is made of chalk plaster become
Whiter still in the winter moon's light?

ཐུག་རྒྱུ་དུ། སུ་མི་ད་ལེ་ཁ། བོད་རྒྱུ་དུ། བཤེས་པའི་སྤྱིང་
ཡིག། རྩམ་དཔལ་གཞོན་རྩུ་གྱུར་པ་ལ་ཕྱག་འཆའ་ལོ། །

ཡོན་ཏན་རང་བཞིན་དག་འོས་བདག་གིས་ནི། བདེ་བར་གཤེགས་
པའི་གསུང་བསྟན་ལས་བྱུང་བའི། བསོད་ནམས་འདུན་སྟོན་འཕགས་
པའི་དབྱངས་འདི་དག། ཁུང་ཟད་ཅིག་བསྐྱེབས་ཁྱོད་ཀྱིས་གསན་པའི་
རིགས། །

ཇི་ལྟར་བདེ་གཤེགས་སྐྱ་གཟུགས་ཤིང་ལས་ཀྱང་། བགྲིས་པ་ཅི་
འདྲའང་རུང་སྟེ་མཁས་པས་མཆོད། དེ་བཞིན་བདག་གི་སྟོན་དག་འདི་
ངན་ཡང་། རྩམ་ཆོས་བརྗོད་ལ་བརྟེན་སྟོན་སྟོན་མི་བགྲི། །

ཐུབ་པ་ཆེན་པོའི་བཀའ་ནི་སྟོན་དགའི་གཤེགས་ ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་སུ་ལྟ་ཡང་
ཆུད་མོད་ཀྱི། རྩོ་ཐལ་ལས་བགྲིས་དགའ་རྒྱུ་འོད་ཀྱིས་ནི། ཆེས་དཀར་
ཉིད་དུ་ཅི་སྟེ་མི་བགྲིད་ལགས། །

4

The Jina proclaimed the six
Remembrances—Buddha, Dharma, Sangha,
Generosity, morality, and the deities.
Recall each of their several virtues.

5

Practice constantly the ten paths of virtuous karma—
In body, speech, and mind.
Abstain from intoxicants and likewise
Take delight in a virtuous livelihood.

6

Recognizing wealth to be ephemeral and insubstantial,
Exert yourself properly in liberal acts
Towards bhiksus, Brahmans, the poor, and friends.
For the future there's no better friend than liberality.

7

You should practice a morality unbroken, not debased—
Undeified, untainted, uncorrupted.
Morality was declared the foundation for all virtue
Just as the earth is for all things moving and unmoving.

རྒྱལ་བས་སངས་རྒྱས་ཆོས་དང་དགའ་འདུན་དང་། བཀྲོང་དང་ཚུལ་
ཁྲིམས་ལྟ་རྒྱུ་དྲན་པ་དུག །རབ་ཏུ་བཀའ་སྤྱུལ་དེ་དག་སོ་སོ་ཡི། ཡོན་
ཏན་ཆོག་གས་ཀྱི་རྒྱུ་སུ་དྲན་པར་བསྒྱུ། །

དགའ་བའི་ལས་ལམ་བཅུ་པོ་ལུས་དང་ནི། །དག་དང་ཡིད་ཀྱིས་རྟག་
ཏུ་བསྟེན་བསྒྱུ་ཞིང་། །ཆང་རྣམས་ལས་ལྟོག་དེ་བཞིན་དགའ་བ་ཡི། །འཚོ་
བཤེས་ཡང་མཛོན་པར་དབྱེས་པར་མཛོད། །

ལོངས་སྤྱོད་གཡོ་བ་སྤྱིང་པོ་མེད་མཁྱེན་ནས། །དགའ་སྤྱོད་བཅུ་གེ་
བཀྲོན་དང་བཤེས་རྣམས་ལ། །སྤྱིན་པ་ཚུལ་བཞིན་བསྤུལ་བསྒྱུ་པ་རོལ་ཏུ། །
སྤྱིན་ལས་གཞན་པའི་གཉེན་མཆོག་མ་མཆིས་སོ། །

ཁྱོད་ཀྱི་ཚུལ་ཁྲིམས་མ་ཉམས་མོད་མི་དམའ། །མ་འདྲེས་མ་སྤྲུགས་
པ་དག་བསྟེན་པར་མཛོད། །ཁྲིམས་ནི་རྒྱ་དང་མི་རྒྱུ་འི་ས་བཞིན་དུ། ཡོན་
ཏན་ཀུན་གྱི་གཞི་རྟེན་ལགས་པར་གསུངས། །

8

Liberality, morality, patience, effort, meditation, and
Likewise wisdom: develop these immeasurable
Paramitas and—having crossed the sea of
Existence—become the Lord of Victors.

9

Any family revering father and mother
Will be attended by Brahma and religious teachers.
Its members will be renowned for venerating them
And later enter the higher states.

10,11

When one eschews harm, thievery,
Sexual intercourse, falsehood, liquor,
The desire for untimely food, delight in a high seat,
Song, dance, various forms of jewelry,
And takes on these eight precepts
In emulation of the arhats' moral practice,
That is posadha, which bestows on both men and women
The appealing body of a desire-realm deity.

12

View as enemies greed, cunning, and deceit,
Attachment, idleness, haughtiness,
Lust and hatred, conceit from greatness of
Family, physical appearance, learning, health, and authority.

6

སྤྱིན་དང་ཚུལ་བྲིམས་བཟོད་བཙུན་བསམ་གཏན་དང་། །དེ་བཞིན་
ཤེས་རབ་གཞལ་མེད་པ་རོལ་ཕྱིན། །འདི་དག་རྒྱས་མཛོད་སྤྱིང་པའི་རྒྱ་
མཚོ་ཡི། །པ་རོལ་ཕྱིན་པ་རྒྱལ་བའི་དབང་པོར་མཛོད། །

གང་ལ་པ་དང་མ་དག་མཚོད་པ་ཡི། །རིགས་དེ་ཆངས་བཅས་
སློབ་དཔོན་བཅས་པའང་ལགས། །དེ་དག་ལ་མཚོད་གྲགས་པར་འགྱུར་
བ་དང་། །སྤྲད་མ་ལ་ཡང་མཐོ་རིས་འགྱུར་བ་ལགས། །

འཆོ་དང་ཆོས་རྒྱན་འབྲིག་པ་བརྟུན་དང་ནི། །ཆང་དང་དུས་མིན་ཟས་
ལ་ཆགས་པ་དང་། །མལ་སྟན་མཐོ་ལ་དགའ་དང་སྤྱད་དག་དང་། །གར་
དང་ཐེང་བའི་བྱུང་པར་རྣམ་སྤྱོད་ཞིང་། །དབྱ་བཙོམ་ཚུལ་བྲིམས་རྗེས་སུ་
བྱེད་པ་ཡི། །ཡན་ལག་བརྒྱད་པོ་འདི་དག་དང་ལྡན་ན། །གསོ་སྦྱོང་འདོད་
སྦྱོང་ལྟ་ལུས་ཡིད་འོང་བ། །སྦྱོས་པ་བྱུང་མེད་དག་ལ་སྦྱོལ་བར་བབྱེད། །

སེར་སྒྲ་གཡོ་སྦྱུ་ཆགས་དང་སྟོམ་ལས་དང་། །མཛོན་པའི་ང་
རྒྱལ་འདོད་ཆགས་ཞེ་སྤང་དང་། །རིགས་དང་གཟུགས་དང་ཐོས་པ་ལང་
ཚོ་དང་། །དབང་ཐང་ཆེ་བས་རྒྱགས་པ་དབྱ་བཞིན་གཟིགས། །

13

The Muni declared mindfulness the way
Of immortality and heedlessness the way of death.
Thus constantly practice mindfulness with respect,
In order to develop virtuous dharmas.

14

Beautiful as the moon freed of clouds
Is the formerly heedless one become mindful—
Akin to Nanda, Angulimala,
Ajatasatru and Udayana.

15

There is no austerity like patience,
So do not give way to anger.
By overcoming anger, the Buddha acknowledged,
One attains the stage of non-returning.

16

“This person insulted me, this one struck or
Overwhelmed me, that one stole my wealth.”
Such resentment generates conflict; he
Who abandons resentment sleeps easily.

བག་ཡོད་བདུད་ཅིའི་གནས་ཏེ་བག་མེད་པ། །འཆི་བའི་གནས་སུ་བྱུབ་
པས་བཀའ་བསྟུན་ཏེ། །དེ་བས་ཁྱོད་ཀྱིས་དགོ་ཆོས་སྟེལ་སྦྲད་དུ། །གྲུས་
པས་ཏྲག་རྩ་བག་དང་བཅས་པར་མཛོད། །

གང་ཞིག་སྟོན་ཆད་བག་མེད་གྱུར་པ་ལས། །སྤྱི་ནས་བག་དང་ལྡན་
པར་གྱུར་དེ་ཡང་། །ཁློ་བ་སྤྱིན་བལ་ལྟ་བུར་རྣམ་མཛོས་ཏེ། །དགའ་པོ་
སོར་ཕྱེད་མཐོང་ལྡན་བདེ་བྱེད་བཞིན། །

འདི་ལྟར་བཟོད་མཚུངས་དཀའ་ཐུབ་མ་མཆིས་པས། །ཁྱོད་ཀྱིས་ཁོ་
བའི་གོ་སྐབས་དཔྱེ་མི་བགྱི། །ཁོ་བ་སྤྲངས་པས་ཕྱིར་མི་ལྟོག་པ་ཉིད། །
འཐོབ་པར་འགྱུར་བར་སངས་རྒྱས་ཞལ་གྱིས་བཞེས། །

བདག་ནི་འདིས་སྒྲོས་འདིས་བཏགས་པམ་པར་བྱས། །འདི་ཡིས་
བདག་གི་ཞོར་ཕྱོགས་གྱུར་ཏེ་ཞེས། །འཁོན་རྩ་འཛིན་པས་འབྲུག་ལོང་
རྣམས་བསྐྱེད་དེ། །འཁོན་འཛིན་རྣམ་སྤངས་བདེ་བར་གཉིད་ཀྱིས་ལོག། །

17

Understand thoughts as being like figures
Drawn in water, earth, and stone.
for an afflicted state of mind the first is best;
With an aspiration for the dharma, the last.

18

The Jina declared a person's speech as being
Of three types: pleasing, truthful,
And improper, like honey, a flower, and
Filth. The last should be abandoned.

19

Persons are of four types: those who go
From light and reach an end of light, from darkness
To an end of darkness, from light to darkness, and
Darkness to light. Be like the first of them.

20

People should be understood as being
Like the mango fruit: there are unripe ones
That seem ripe, ripe ones that seem unripe,
Unripe that appear unripe, and ripe appearing ripe.

སེམས་ནི་ཆུ་དང་ས་དང་ངོ་བ་ལ། །རི་མོར་བྲིས་པ་དེ་འདྲར་རིག་པར་
བགྱི། །དེའི་ནང་ཉོན་མོངས་ཅན་ལ་དང་པོ་ནི། །མཆོག་སྟོ་ཆོས་འདོད་
རྣམས་ལ་ཐ་མ་ལགས། །

རྒྱལ་བས་སྦྱིང་ལ་འབབ་དང་བདེན་པ་དང་། །ལོག་པར་སྤྲོ་ལྟོས་
བྱ་རྣམས་ཀྱི་ནི། །སྤྲང་ཙུ་མེ་ཏོག་མི་གཙང་ལྟ་བུའི་ཆོག་ །རྣམ་གསུམ་
བཀའ་སྤྱལ་དེ་ལས་ཐ་མ་སྤྲང་། །

སྤྲང་ནས་སྤྲང་བའི་མཐར་ཐུག་ཐུན་པ་ནས། །ཐུན་པའི་མཐར་ཐུག་
སྤྲང་ནས་ཐུན་མཐར་ཐུག་ །ཐུན་ནས་སྤྲང་བའི་མཐར་ཐུག་གང་ཟག་ནི། །
བཞི་སྟེ་དེ་དག་རྣམས་ཀྱི་དང་པོར་མཛོད། །

མི་ནི་ཨ་མའི་འབྲས་བཞིན་མ་སྦྱིན་ལ། །སྦྱིན་པ་དང་འདྲ་སྦྱིན་ལ་མ་
སྦྱིན་འདྲ། །མ་སྦྱིན་མ་སྦྱིན་པར་སྤྲང་སྦྱིན་ལ་ནི། །སྦྱིན་པར་སྤྲང་ཞེས་བགྱི་
བ་འདྲར་ཏོགས་མཛོད། །

21

Gaze not upon another's wife; but if you should take
Notice, formulate a conception of mother, daughter, or
Sister according to her age. If lust should arise
Contemplate the impure state of her body.

22

Keep watch over the fleeting mind as though it were great
Learning, a son, a treasure, or your life force.
Recoil from sensory pleasures, for they are like
A snake, poison, a weapon, an enemy, and fire.

23

Sensory objects produce ruination. The Jinendra
Declared them to be like the kimpaka fruit and to be abandoned.
By their shackles the world is
Bound in the prison of samsara.

24

Of those who triumph over the six ever-unstable and
Wavering senses and those who triumph over a host of
Enemies in the face of battle, the first are viewed
By the wise as being the greater heroes.

གཞན་གྱི་རྒྱུང་མ་མི་བལྟ་མཐོང་ན་ཡང་། ཁ་ཚོད་མཐུན་པར་མ་དང་
བུ་མོ་དང་། སྲིང་མའི་འདུ་ཤེས་བསྐྱེད་བགྱི་ཆགས་གྱུར་ན། མི་གཙང་
ཉིད་དུ་ཡང་དག་བསམ་པར་བགྱི། །

གཡོ་བའི་སེམས་ནི་ཐོས་མཚུངས་བུ་ལྟ་བུར། གཏེར་བཞིན་སློག་
དང་འབྲ་བར་བསྐྱུང་བགྱི་སྟེ། གཏུག་པ་དུག་དང་མཚོན་དང་དག་པོ་
དང་། མེ་བཞིན་འདོད་པའི་བདེ་ལ་ཡིད་འབྱུང་མཛོད། །

འདོད་པ་རྣམས་ནི་ཕུང་ཁོལ་བསྐྱེད་པ་སྟེ། རྒྱལ་བའི་དབང་པོས་
གིམ་པའི་འབྲས་འབྲར་གསུངས། ཏེ་དག་སྤང་བགྱི་དེ་ཡི་ལྷགས་སློག་
གིས། འཁོར་བའི་བཙོན་རར་འཇིག་རྟེན་འདི་དག་བཅིང་། །

གང་དག་དབང་པོ་དུག་ཡུལ་རྣམས་ལ་ནི། ཏྲག་ཏུ་མི་བརྟན་གཡོ་
དང་གང་དག་གཅིག་ གཡུལ་ངོར་དག་ཚོགས་ལས་རྒྱལ་དེ་དག་ལས། །
མཁས་རྣམས་དང་པོ་དཔའ་རབ་ལགས་པར་འཚལ། །

25

A young maiden's body—foul of odor,
Comprised of nine apertures, similar to a container of
Every filth, difficult to fill and cloaked in
Skin—should be viewed apart from its adornments.

26

Understand the desire for sense objects as being
Like a leper's craving for comfort when,
Tormented by maggots, he exposes his
Body to fire but is not soothed.

27

In order to see the highest
Meaning, exercise proper
Attention towards all entities. There is
No other dharma so virtuous.

28

Though of high family, handsome features, and much
Learning, a person is not worthy of honor if he lacks
Wisdom and morality. Thus one who possesses these two
Qualities—though lacking in others—should be venerated.

བྱད་མེད་གཞོན་ཅུའི་ལུས་ནི་ལོགས་ཤིག་ཏུ། །ངིང་བ་དང་སྒོ་དགུ་
དོད་པ་དང་། །མི་གཙང་ཀུན་སྒྲོད་འབྲ་བ་དག་དགའ་བ། །པགས་པས་
གཡོགས་པ་རྒྱན་ཡང་ལོགས་ཤིག་གཟིགས། །

ཇི་ལྟར་མཛོ་ཅན་སྲིན་བྱས་ཉེན་པ་ནི། །བདེ་བའི་དོན་དུ་མེ་ལ་ཀུན་
བསྟེན་ཀྱང་། །ཞི་བར་མི་འགྱུར་དེ་དང་འབྲ་བར་ནི། །འདོད་པ་རྣམས་ལ་
ཆགས་པ་འང་མ་བྱེད་པར་མཛོད། །

དོན་དམ་གཟིགས་པར་བགྱི་སྤྲད་དངོས་རྣམས་ལ། །ཚུལ་བཞིན་ཡིད་
ལ་བགྱིད་པ་དེ་གོམས་མཛོད། །དེ་དང་འབྲ་བར་ཡོན་ཏན་ལྡན་པ་ཡི། །
ཆོས་གཞན་འགའ་ཡང་མཆིས་པ་མ་ལགས་སོ། །

སྐྱེས་བུ་རིགས་གཟུགས་ཐོས་དང་ལྡན་རྣམས་ཀྱང་། །ཤེས་རབ་རྩལ་
ཁྲིམས་བྲལ་བ་བཀྱར་མ་ལགས། །དེ་ལྟས་གང་ལ་ཡོན་ཏན་འདི་གཉིས་
ལྡན། །དེ་ནི་ཡོན་ཏན་གཞན་དང་བྲལ་ཡང་མཆོད། །

29

Knower of the World! Gain and
Loss, well-being and misery, fame and disrepute,
Praise and censure; be indifferent to these eight worldly
Dharmas and let them not enter your mind.

30

Do not commit evil, not even for the sake of a brahman,
A bhikshu, deity or guest, father or mother,
Son, queen, or retinue. They will not share
Any part of its infernal fruition.

31

Though no performance of evil karma
Will cut instantly like a sword,
The result of evil deeds will become
Apparent when the time of death arrives.

32

The Muni declared as the seven riches faith, morality,
Generosity, and untainted learning, as well as shameful-
ness,
Modesty, and wisdom. Recognize other
Riches as common and devoid of meaning.

འཛིག་རྟེན་མཁུན་པ་རྟེན་དང་མ་རྟེན་དང་། བདེ་དང་མི་བདེ་སྟོན་དང་
མི་སྟོན་དང་། བསྟོད་སྟོན་ཅེས་བགྱི་འཛིག་རྟེན་ཆོས་བརྒྱད་པོ། བདག་
གི་ཡིད་ཡུལ་མིན་པར་མགོ་སྟོམས་མཛོད། །

ཁྱོད་ཀྱིས་བམ་ཟེ་དག་སྟོང་ལྟ་དང་ནི། མགྲོན་དང་ཡབ་ཡུམ་དག་
དང་བཙུན་མོ་དང་། འཁོར་གྱི་སྤྲད་དུ་འང་སྤྲིག་པ་མི་བགྱི་སྟེ། དཔྱུལ་
བའི་རྣམ་སྤྲིན་སྐལ་ལོད་འགའ་མ་མཆིས། །

སྤྲིག་པའི་ལས་རྣམས་སྤྲད་པ་འགའ་ཡང་ནི། དེ་ཡི་མོད་ལ་མཆོན་
བཞིན་མི་གཅོད་ཀྱང་། འཆི་བའི་དུས་ལ་བབ་ན་སྤྲིག་པ་ཡི། ལས་ཀྱི་
འབྲས་བྱ་གང་ལགས་མཛོད་པར་འགྱུར། །

དད་དང་ཚུལ་ཁྲིམས་ཐོས་དང་གཏོང་བ་དང་། ཁྲི་མེད་ངོ་ཆ་ཞེས་
དང་ཁྲེལ་ཡོད་དང་། ཞེས་རབ་ལོར་བདུན་ལགས་པར་བྱབ་པས་
གསུངས། ཁོར་གཞན་པལ་པ་དོན་མ་མཆིས་རྟོགས་མཛོད། །

33

Gambling, joining in crowds, idleness and
Evil company, liquor and going about at
Night lead to the lower states and loss of
Reputation. Abandon these six activities.

34

The teacher of gods and men declared that being satisfied
Was the greatest of all riches. Remain
Satisfied always. One knowing satisfaction is
Truly wealthy, even without material possessions.

35

Gentle sir! Those having few desires
Lack the misery of those with many possessions.
However many the heads of the foremost nagas,
Just so is the misery obtained from them.

36

Shun the three kinds of wives who are like a murderess,
By the nature associating with your enemies; a
Tyrant, scornful of her husband; and a
Thief, who steals even small articles.

རྒྱན་པོ་འབྱེད་དང་འདུས་ལ་ལྟ་བ་དང་། །ལེ་ལོ་སྤྲིག་པའི་གྲོགས་ལ་
བསྟན་པ་དང་། །ཆང་དང་མཚན་མོ་རྒྱ་བ་དན་སོང་བ། །བྲག་ས་པ་ཉམས་
པར་འབྱུང་བ་དེ་དུག་སྤོངས། །

ནོར་རྣམས་ཀྱན་གྱི་ནང་ན་ཚོག་ཤེས་པ། །རབ་མཚོག་ལགས་པར་ལྟ་
མིའི་སྟོན་པས་གསུངས། །ཀྱན་ཏུ་ཚོག་ཤེས་མཛོད་ཅིག་ཚོག་མཁུན་ན། །
ནོར་མི་བདོག་ཀྱང་ཡང་དག་འབྱོར་པ་ལགས། །

དེས་པ་བདོག་མང་ཇི་ལྟར་སྤྲུག་བསྐྱལ་བ། །འདོད་པ་རྒྱང་རྣམས་དེ་
ལྟ་མ་ལགས་ཏེ། །ལྟ་མཚོག་རྣམས་ལ་མགོ་བོ་ཇི་སྟེད་པ། །དེ་ལས་བྱུང་
བའི་སྤྲུག་བསྐྱལ་དེ་སྟེད་དོ། །

རང་བཞིན་དགར་འབྲེལ་གཤེད་མ་ལྟ་བུ་དང་། །ཁྱིམ་ཐབ་བརྟམས་
བཞིན་ཇི་མོ་ལྟ་བུ་དང་། །རྒྱང་དུ་འང་རྒྱ་བ་ཚོམ་རྒྱན་ལྟ་བུ་ཡི། །རྒྱང་མ་
གསུམ་པོ་དེ་དག་རྣམ་པར་སྤོངས། །

37

One who is compliant as a sister,
Dear to the heart like a friend, wishing to help
Like a mother, and obedient as a servant
Should be honored as the family deity.

38

Food should be taken properly, as though it were
Medicine, without desire or hatred;
Not for conceit, arrogance, or
Robustness, but only to maintain the body.

39

Righteous One! Occupy yourself during the entire
Day, and the first and last periods of the night.
Then, so that even your time of repose is not fruitless,
Recline attentively between those two periods.

40

Practice constant meditation upon loving-kindness,
Compassion, joyfulness, and equanimity.
Even though you may not attain the highest goal,
You will acquire the bliss of the Brahma Realm.

སྒྲིང་མོ་ལྟ་བུར་རྗེས་མ་ཐུན་གང་ཡིན་དང་། །མཇེའ་མོ་བཞིན་དུ་སྒྲིང་
ལ་འབབ་པ་དང་། །མ་བཞིན་ཕན་པར་འདོད་དང་བུན་མོ་བཞིན། །དབང་
སྒྲུར་གང་ཡིན་རིགས་གྱི་ལྟ་བཞིན་བཀུར། །

ཁ་ཟས་སྒྲུན་དང་འབྲ་བར་རིག་པ་ཡིས། །འདོད་ཆགས་ཞེ་སྒྲུང་
མེད་པར་བསྟེན་བསྒྱི་སྟེ། །རྒྱགས་ཕྱིར་མ་ལགས་སྟེ་མས་པའི་ཕྱིར་མ་
ལགས། །མཚེག་ཕྱིར་མ་ལགས་ལུས་གནས་འབའ་ཞིག་ཕྱིར། །

རིགས་པའི་བདག་ཉིད་ཉིན་པར་མཐའ་དག་དང་། །མཚན་མོའི་ཐུན་
གྱི་སྟོད་སྒྲུང་འདས་ནས་ནི། །མནལ་ཚེའང་འབྲས་བུ་མེད་པར་མི་འཇུག་
བར། །བྲན་དང་ལྷན་པར་དེ་དག་བར་དུ་མཐོལ། །

བུམས་དང་སྒྲིང་རྗེ་དག་དང་དགའ་བ་དང་། །བཏང་སྟོམས་རྟག་ཏུ་
ཡང་དག་སྟོམ་མཇོད་ཅིག། །གོང་མ་བརྟེན་པར་མ་འཇུག་དེ་ལྟ་ནའང་། །
ཚངས་པའི་འཛིག་རྟེན་བདེ་བ་ཐོབ་པར་འཇུག། །

41

The four dhyanas—total abandonment of sensory
Experience, joy, ease, and discomfort—
Enable one to attain the same fortune as
Brahma, Abhasvara, Shubha-krtsna and Vraht-phala

42

The five types of great virtuous and non-virtuous karma
are
Those which are done constantly, with a strong inclination,
Lacking a remedy or towards (the basis of assistance or)
the basis of foremost virtue.
Exert yourself hence in the performance of virtue.

43

A few grains of salt can change the taste of a small
Quantity of water, though not that of the Ganges;
Understand that even small evil karma
Will do the same for light rudiments of virtue.

44

Excitement and regret, malice, languor and
Sleep, sense-desires, and doubt:
Recognize these five obstacles as
Thieves who steal the riches of virtue.

འདོད་སྦྱོད་དགའ་དང་བདེ་དང་སྦྱག་བསྐྱེལ་དག   །རྣམ་པར་
སྤངས་པའི་བསམ་གཏན་བཞི་པོ་ཡིས།   །ཚངས་དང་འོད་གསལ་དག་
དང་དགོ་རྒྱས་དང་། །འབྲས་བུ་ཆེ་ལྷ་རྣམས་དང་སྐལ་མཉམ་ཐོབ།   །

རྟག་དང་མངོན་པར་ཞེན་དང་གཉེན་པོ་མེད། །ཡོན་ཏན་གཙོ་ལྷན་གཞི་
ལས་བྱུང་བའི་ལས། །དགོ་དང་མི་དགོ་རྣམ་ལྔ་ཆེན་པོ་སྟེ། །དེ་བས་དགོ་
བ་སྦྱོད་ལ་བརྩོན་པར་བགྱ།   །

ལན་ལྔ་སྤང་འགས་རྒྱ་ནི་རྩང་བྱ་ཞིག །རོ་བསྐྱར་བགྱིད་ཀྱི་གཞུང་འཁྱུང་
མིན་ལྟར། །དེ་བཞིན་སྤྲིག་པའི་ལས་ནི་རྩང་བྱ་ཡང་། །དགོ་བའི་རྩ་བ་
ཡངས་ལ་མ་བྱེན་པར་བགྱ།   །

ཚོད་དང་འགྱོད་དང་གཞོད་སེམས་རྒྱལ་པ་དང་། །གཉིད་དང་འདོད་
ལ་འདུན་དང་ཐེ་ཚོམ་སྟེ། །སྤྲིབ་པ་ལྔ་པོ་འདི་དག་དགོ་བའི་ནོར། །འཕྲོག་
པའི་ཚོམ་རྒྱ་ལགས་པར་མ་བྱེན་པར་མཛོད།   །

45

One should strive in earnest after faith,
Vigor, recollection, samadhi, and wisdom—
The five supreme dharmas also
Known as the strengths, the powers, and the summits.

46

Conceit's arising is prevented by its antidote,
Which is the repeated contemplation of one's own
Non-exemption from sickness, aging, death,
Separation from the desirable, and subjection to one's
karma.

47

If you desire the higher realms and liberation,
Meditate upon the right view.
Even good deeds by a person with wrong view
All have dreadful fruition.

48

Understand humans as being, in actuality, miserable,
Impermanent, having no self, and impure. Those
In whom recollection has not been well established give
heed to the
Four delusions—the source of ruination.

དད་དང་བརྩོན་འགྲུས་དག་དང་བླ་པ་དང་། ཁྱིང་འཛིན་ཤེས་རབ་
ཆོས་མཆོག་ལྟ་ཉིད་དེ། འདི་ལ་མངོན་བརྩོན་མཛོད་ཅིག་འདི་དག་ནི། །
སྟོབས་དབང་ཞེས་བགྱི་ཅེ་མོར་གྱུར་པ་འང་ལགས། །

ན་ཤ་འཆི་སྤྱག་བྲལ་དང་དེ་བཞིན་དུ། ལས་ནི་བདག་གིར་བྱ་ལས་
མ་འདས་ཞེས། ཉེ་ལྟར་ཡང་དང་ཡང་དུ་སེམས་པ་ནི། ཉེ་ཡི་གཉེན་པོའི་
སྒོ་ནས་རྒྱགས་མི་འགྱུར། །

གལ་ཏེ་མཐོ་ངེས་ཐར་པ་མངོན་བཞེད་ན། ཡང་དག་ལྟ་ལ་གོམས་
པ་ཉིད་དུ་མཛོད། ཁག་ཟག་ལོག་པར་ལྟ་བས་ལེགས་སྤྱད་ཀྱང་། །
ཐམས་ཅད་རྣམ་པར་སྦྱིན་པ་མི་བཟད་ལྟན། །

མི་ནི་ཡང་དག་ཉིད་དུ་མི་བདེ་ཞིང་། མི་རྟག་བདག་མེད་མི་གཙང་
རིག་པར་བགྱི། ཉན་པ་ཉེ་བར་མ་བཞག་རྣམས་ཀྱིས་ནི། བྱིན་ཅི་ལོག་
བཞེད་ལྟ་བ་ཕུང་ཁོལ་བ། །

49

It was declared the “form is not the self, the self does not
Possess form, the self is not seated in form and
Form is not seated in the self.” Understand the remaining
Four aggregates as similarly empty.

50

The aggregates do not arise at random, not from time,
A primordial substance, their own essence, Ishvara,
Nor without a cause. One should understand that
They arise through ignorance, karma, and desire.

51

Misunderstanding of ascetic practices,
A perverted view of one's being, and doubt;
Know these as three bonds which block
The gate to the city of liberation.

52

Liberation depends upon the individual himself.
In this endeavor there's no need whatsoever
To associate with others. Thus exert yourself
In pursuit of the four truths through listening, morality,
and dhyana.

གཟུགས་ནི་བདག་མ་ཡིན་ཞེས་གསུངས་ཏེ་བདག །གཟུགས་དང་
ལྷན་མིན་གཟུགས་ལ་བདག་གནས་མིན། །བདག་ལ་གཟུགས་མི་གནས་
ཏེ་དེ་བཞིན་དུ། །ཕུང་པོ་ལྷག་མ་བཞི་ཡང་སྟོང་རྟོགས་བགྱ། །

ཕུང་པོ་འདོད་རྒྱལ་ལས་མིན་དུས་ལས་མིན། །རང་བཞིན་ལས་མིན་
ངོ་བོ་ཉིད་ལས་མིན། །དབང་ཕྱག་ལས་མིན་རྒྱ་མེད་ཅན་མིན་ཏེ། །མི་ཞེས་
ལས་དང་སྲེད་ལས་བྱང་རིག་མཛོད། །

རྩྭ་ཁྲིམས་བརྟལ་ཞུགས་མཆོག་འཛིན་རང་ལུས་ལ། །སྤྱིན་ཅི་ལོག་
པར་ལྟ་དང་ཐེ་ཆོམ་སྟེ། །ཀུན་ཏུ་སྦྱོར་བ་འདི་གསུམ་ཐར་པ་ཡི། །གྲོང་ཁྲེ་
སྒོ་འགེགས་ལགས་པར་མཁྱེན་པར་མཛོད། །

ཐར་པ་བདག་ལ་རག་ལས་འདི་ལ་ནི། །གཞན་གྱིས་གྲོགས་བགྱིར་
ཅི་ཡང་མ་མཆིས་པས། །ཐོས་དང་རྩྭ་ཁྲིམས་བསམ་གཏན་ལྷན་པ་
ཡིས། །བདེན་པ་རྣམ་པ་བཞི་ལ་འབད་པར་མཛོད། །

53

Train yourself always in superior morality,
Superior wisdom, and superior concentration.
These three trainings include the more
Than two hundred fifty precepts.

54

Oh Lord, the sugata taught recollection of
Bodily circumstances as the single way of the path.
Apply yourself and observe it earnestly.
Losing recollection destroys all dharma.

55

Life, being susceptible to many harms, is more imperma-
nent
Than a wind-blown bubble of water. Most wondrous
Is the leisure of inhaling one breath, having
Exhaled another, and awakening from sleep.

56

The body's end is to become dust, to dry up, rot, or
Finally become filth. Understand it as lacking
Essence and—by nature—as having to undergo
Destruction, desiccation, putrefaction, or dissection.

ལྷག་པའི་ཚུལ་གྱི་མས་ལྷག་པའི་ཞེས་རབ་དང་། །ལྷག་པའི་སེམས་
ལ་རྟག་ཏུ་བསྐྱབ་པར་བགྱི། །བསྐྱབ་པ་བརྒྱུ་ཙ་ལྟ་བུ་ལྷག་ཅིག་ནི། །
གསུམ་པོ་འདི་ནང་ཡང་དག་འདུ་བར་འགྱུར། །

དབང་ཕྱག་ལུས་གཏོགས་བྲན་པ་བདེ་གཤེགས་ཀྱིས། །བགྱོད་པ་
གཅིག་པའི་ལམ་དུ་ཉེ་བར་བསྟན། །དེ་ནི་བསྐྱེམས་ནས་མཛོན་པར་བསྐྱབ་
བགྱི་སྟེ། །བྲན་པ་ཉམས་པས་ཆོས་ཀྱན་འཛིག་པར་གྱུར། །

ཆེ་ནི་གཞོད་མང་རྒྱུད་གིས་བཏབ་པ་ཡི། །རྩ་ཡི་རྩ་བུར་བས་ཀྱང་མི་
རྟག་ན། །དབྱུགས་རྩབ་དབྱུགས་དབྱུང་གཉིད་ཀྱིས་ལོག་པ་ལས། །མད་
ཁོམ་གང་ལགས་དེ་ནི་ངོ་མཚར་ཆེ། །

ལུས་མཐའ་ཐལ་བ་མཐར་སྐྱམ་མཐར་འདུལ་ཞིང་། །ཐ་མར་མི་གཙང་
སྤྱིང་པོ་མ་མཆིས་པ། །རྣམ་པར་འཛིག་དངས་ཐུགས་པར་འགྱུར་བ་སྟེ། །
སོ་སོར་འགྲེས་ཆོས་ཅན་དུ་མ་བྱེན་པར་མཛོད། །

57

The earth, Meru, and the oceans—even these physical
Bodies are to be consumed by seven blazing
Suns, leaving not even dust. What need to
Speak of such a frail thing as the human body?

58

Thus all being is impermanent, lacking any self-nature.
It is without a savior, guardian, or resting place.
Hence, Great One, develop aversion for samsara—
Which like the plantain has no substance.

59

More difficult than a turtle's finding a single yoke
In the ocean is an animal's acquiring a human
Life; thus, with the power of being human,
Make such a life fruitful through practicing the holy dharma.

60

Even more stupid than one who fills a
Jewel-embellished gold vessel with
Excrement is he who, having been born a
Human, performs evil deeds.

ས་དང་ལྷན་པོ་རྒྱ་མཚོ་ཉི་མ་བདུན། །འབར་བས་བསུགས་པའི་ལུས་
ཅན་འདི་དག་ཀྱང་། །ཐལ་བ་ཡང་ནི་ལུས་པར་མི་འགྱུར་ན། །ཤེན་ཏུ་ཉམ་
རྒྱུ་མི་ལྟ་སྟོས་ཅི་འཚལ། །

དེ་ལྟར་འདི་ཀུན་མི་རྟག་བདག་མེད་དེ། །སྐྱབས་མེད་མགོན་མེད་
གནས་མེད་དེ་སྤང་དུ། །འཁོར་བ་རྩུ་ཤིང་སྤིང་པོ་མེད་པ་ལ། །མི་མཚོག་
སྤོད་ཀྱིས་ཐུགས་ནི་དབྱུང་བར་མཛོད། །

རྒྱ་མཚོ་གཅིག་གནས་གཉའ་ཤིང་བྱ་ག་དང་། །རུས་སྤལ་ཕྱད་པ་བས་
ཀྱང་དུད་འགོ་ལས། །མི་ཉིད་ཆེས་ཐོབ་དཀའ་བས་མི་དབང་གིས། །དམ་
ཆོས་སྤྱད་པས་དེ་འབྲས་མཆིས་པར་མཛོད། །

གང་ཞིག་གསེར་སྒོད་རིན་ཆེན་སྤྲས་པ་ཡིས། །དན་སྐྱགས་འཕྲག་
པར་བགྱིད་པ་དེ་བས་ནི། །གང་ཞིག་མི་རུ་སྤྲེས་ནས་སྤྲིག་པ་དག །
བགྱིད་པ་དེ་ནི་ཆེས་རབ་བླན་པ་ལགས། །

61

Dwelling in a favorable region, relying
Upon holy men, prayerful in
Nature, and also having performed merit previously,
You possess the four great wheels.

62

The Muni declared reliance upon a spiritual teacher
To be the fulfillment of a religious life.
Hence, rely upon the wise, as did the
Many who attained peace through the Jina

63, 64

To be born as one who adheres to the false view,
As an animal, preta , or hell-being;
In a land lacking the Jina's word, as a barbarian in some
Remote area; to be born as an imbecile or an idiot,
Or as a long-life deity are the eight
Defects of inopportunity. Having
Found the leisure of being free from these,
Exert yourself to turn back birth.

65

Gentle sir! Become disgusted with samsara,
Source of so much suffering: material privation,
Death, illness, aging and the like.
Hear now further a few of its faults.

མཐུན་པར་གྱུར་པའི་ཡུལ་ན་གནས་པ་དང་། སྐྱེས་བུ་དམ་པ་ལ་ནི་
བསྟེན་པ་དང་། བདག་ཉིད་ལེགས་སྟོན་སྟོན་ཡང་བསོད་ནམས་བགྱིས། །
འཁོར་ལོ་ཆེན་པོ་བཞི་ནི་ཁྱོད་ལ་མངའ། །

དག་བའི་བཤེས་གཉན་བསྟེན་པ་ཚངས་པར་སྦྱོད། ཡོངས་སུ་
རྫོགས་པར་བྱབ་པས་གསུངས་དེའི་ཕྱིར། སྐྱེས་བུ་དམ་པ་བསྟེན་བགྱི་
རྒྱལ་བ་ལ། བརྟེན་ནས་རབ་ཏུ་མང་པོས་ཞི་བཟོབ། །

ལོག་པར་ལྟ་བ་འཛིན་དང་དུད་འགོ་དང་། ཡི་དྲུགས་ཉིད་དང་དམུལ་
བར་སྐྱེ་བ་དང་། རྒྱལ་བའི་བཀའ་མེད་པ་དང་མཐའ་འཁོབ་ཏུ། ལྷ་གྲོར་
སྐྱེ་དང་སྟེན་ཞིང་ལྷགས་པ་ཉིད། ཆོ་རིང་ལྟ་ཉིད་གང་ཡང་རུང་བར་ནི། །
སྐྱེ་བཞེས་བགྱི་མི་ཁོམ་སྟོན་བརྒྱུད་པོ། དེ་དག་དང་བལ་ཁོམ་པ་ཆེད་ནས་
ནི། སྐྱེ་བ་བསྐྱོག་པའི་སྤྱད་དུ་འབད་པར་མཛོད། །

དེས་པ་འདོད་པས་ཐོངས་དང་འཆི་བ་དང་། བྱ་དང་གྲོ་སོགས་སྤྱག་
བསྐྱལ་དུ་མ་ཡི། འབྱུང་གནས་འཁོར་བ་ལ་ནི་སྦྱོ་མཛད་ཅིང་། འདི་ཡི་
ཉེས་པ་ཤས་ཀྱང་གསལ་ན་པར་མཛོད། །

66

One's father becomes a son, one's mother a wife.
Enemies become friends. The reverse of
This occurs as well. Thus, in samsara
There is no certainty whatever.

67

Each has drunk more milk than the four
Oceans, while in the succeeding
Samsara of the common person much more than
That is still to be drunk.

68

The heap of bones belonging to each person
Would equal or even surpass that of Meru.
The earth would not suffice if one counted one's maternal
lineage
With pellets of soil the size of juniper berries.

69

Having been Sakra, worthy of the world's veneration,
One falls again to the earth, through the force of karma;
Or having been a cakravartin monarch,
One assumes again in samsara a servant's status.

ཕ་ནི་བྱ་ཉིད་མ་ནི་རྩེང་མ་ཉིད། །སྐྱེ་བོ་དག་ལ་ཐུག་པ་དག་བཤེས་ཉིད་
དང་། །བསྐྱོག་པ་ཉིད་དུ་མཆི་བས་དེ་སྤྲད་དུ། །འཁོར་བ་དག་ན་ངེས་པ་
འགའ་མ་མཆིས། །

རེ་རེས་རྒྱ་མཚོ་བཞི་བས་ལྷག་པ་ཡི། །འོ་མ་འཁྱུངས་ཏེ་ད་དུང་སོ་སོ་
ཡི། །སྐྱེ་བོའི་རྗེས་སུ་འབྱང་བའི་འཁོར་བ་པས། །དེ་བས་ཆེས་མང་ཉིད་
ཅིག་བཏུང་འཆའ་ལོ། །

རེ་རེའི་བདག་ཉིད་རུས་པའི་ཕུང་པོ་ནི། །ལྷན་པོ་མཉམ་པ་སྟེང་ཅིག་
འདས་ལྷུང་ཏེ། །མ་ཡི་ཐུག་མཐའ་རྒྱ་ལྷག་ཆོག་གུ་ཙམ། །རིལ་བུར་
བབས་པ་ཀྱང་ས་ཡིས་ལང་མི་འགྱུར། །

བརྒྱ་བྱིན་འཇིག་རྟེན་མཆོད་འོས་ལྷུང་ནས་ནི། །ལས་ཀྱི་དབང་གིས་
ཕྱིར་ཡང་ས་སྟེང་ལྷུང་། །འཁོར་ལོས་སྐྱུར་བ་ཉིད་དུ་ལྷུང་ནས་ཀྱང་། །
འཁོར་བ་དག་ཏུ་ཡང་བྲན་ཉིད་དུ་འགྱུར། །

70

Having long experienced the pleasure of fondling the
Breasts and hips of celestial maidens, one
Then undergoes unbearable contact with crushing,
Cutting, and slashing processes in the hells.

71

Contemplate that after the pleasant experience of the
Ground's depressing at the touch of your feet while
dwelling long on
Meru's peak, the terrible suffering of the Firepit and the
Swamp of Filth will strike you once again.

72

Having frolicked while dwelling in lovely and pleasant
gardens,
Regaled by celestial maidens, again one's
Arms, legs, ears, and nose are cut in the
Forest of Trees with sword-like leaves.

73

After resting in the Gently Flowing Stream, with
Golden lotuses and celestial maidens of beautiful counte-
nance,
Again one falls into the unbearably caustic, boiling
Water of the infernal River of No Ford.

མཐོ་རིས་བྱ་མེད་ཀྱི་མ་ཆེད་པ་ལ། །རེག་པའི་བདེ་བ་ཡུན་རིང་སྤྱོད་
ནས་སྤྲ། །དུམ་ལ་བར་འཐག་གཙོད་དབད་པའི་འབྲུལ་འཁོར་གྱི། །
རེག་པ་ཞིན་ཏུ་མི་བཟད་བསྟེན་འཚལ་ལོ། །

རྒྱལ་པའི་རེག་པས་ནེམས་པར་བདེ་བཟོད་པ། །ལྷན་པའི་སྤོལ་ཡུན་
རིང་གནས་ནས་ནི། །སྤྲ་ཡང་མེ་ཕྱར་རོ་སྤྲུགས་རྒྱ་བ་ཡི། །སྤྲུག་བསྐལ་
མི་བཟད་པོག་སྤྲུམ་བཞིན་འཚལ་ལོ། །

མཐོ་རིས་བྱ་མེས་འབྲོངས་ཤིང་དགའ་བ་དང་། །རྣམ་པར་མཛེས་
ཚལ་སོན་པར་ཕྱེས་ནས་སྤྲ། །འདབ་མ་རལ་གྱི་འདྲ་ཚལ་ནགས་རྣམས་
ཀྱིས། །རྒྱལ་ལག་རྣ་བ་སྤྲ་གཙོད་འཐོབ་པར་འགྱུར། །

དལ་གྱིས་འབབ་པ་ལྷ་ཡི་བྱ་མེད་ནི། །གཏོང་མཛེས་གསེར་གྱི་པར་ལྷན་
ཞུགས་ནས། །སྤྲ་ཡང་དུམ་ལ་བའི་རྒྱ་བོ་རབ་མེད་པར། །ཚ་སྤོ་བཟོད་
སྤྲུགས་རྒྱ་ཚན་འདུག་འཚལ་ལོ། །

74

Having attained the extremely great pleasures of celestial
Realms, and even Brahma's bliss of non-attachment,
Again one undergoes incessant suffering as
Kindling for the fires of Avici.

75

When one has attained the state of sun and moon,
The light of one's body illumines the entire world.
Yet returning again to the darkness, not even
One's outstretched hand is visible.

76

As such are the defects (of samsara), take the lamplight
Of the three types of merit; for alone one
Enters the infinite darkness which is
Unaffected by sun or moon.

77

For beings who perform evil deeds there will be
Perpetual suffering in the hells of Samjiva,
Kala Sutra, Kahatapana, Samghata,
Raurava, Acici and so forth.

ལྷ་ཡུལ་འདོད་བདེ་ཉིན་ཏུ་ཆེན་པོ་དང་། ཁོངས་ཉིད་ཆགས་བྲལ་བདེ་
བཟོབ་ནས་སྤྲུམ། ཁམས་མེད་མེ་ཡི་བྱད་ཉིད་གྱུར་པ་ཡི། སྤྱག་བསྐྱེལ་
རྒྱན་མི་འཆད་པ་བསྟེན་འཆའ་ལོ། །

ཉི་མ་རྒྱ་བ་ཉིད་ཐོབ་རང་ལུས་ཀྱི། འོད་ཀྱིས་འཇིག་རྟེན་མཐའ་དག་
སྤང་བྱས་ཏེ། སྤྲུམ་ཡང་མུན་ནག་སྤྲུག་ཏུ་ཕྱིན་གྱུར་ནས། རང་གི་ལག་
པ་བརྒྱུད་བའང་མི་མཐོང་འགྱུར། །

དེ་ལྟར་མོངས་པར་འགྱུར་འཆའ་བསོད་ནམས་ནི། རྣམ་གསུམ་མར་
མེའི་སྤང་བ་རབ་བཞེས་ཤིག། གཅིག་དུ་ཉི་མ་རྒྱ་བས་མི་བརྩི་བའི། ཟུན་
ནག་མཐའ་ཡས་ནང་དུ་འཇུག་འཆའ་ལོ། །

སེམས་ཅན་ཉེས་པར་སྤྱད་པ་སྤྱོད་རྣམས་ལ། ཡང་སོས་ཐིག་ནག་
རབ་ཏུ་ཆ་བ་དང་། བསྐྱེལ་འཇོམས་དུ་འབོད་མནར་མེད་ལ་སོགས་པའི། །
དཔྱུལ་བ་རྣམས་སུ་རྟག་ཏུ་སྤྱག་བསྐྱེལ་འགྱུར། །

78

Some are pressed like sesamum and others are
Likewise ground up like fine flour.
Some are cut to pieces with saws; still others are
Split with dreadful, sharp-bladed axes.

79

Others are likewise poured full of a
Flaming liquid of molten iron.
Some are impaled on barbed
And flaming iron spears.

80

Slashed by ferocious iron-fanged dogs, some
Wave their arms to the sky while other
Helpless beings are pecked by ravens with
Sharp iron beaks and terrible claws.

81

Some cannot bear it when worms and insects
Of all kinds, thousands of blue-bottles and black bees
Touch them, and they writhe and wail
When those that inflict grave wounds devour them.

ཁ་ཅིག་ཏིལ་བཞིན་འཛིར་ཏེ་དེ་བཞིན་གཞན། རྩེ་མ་ཞིབ་མོ་བཞིན་དུ་
ཕྱེ་མར་ཆོག། ཁ་ཅིག་སོག་ལེས་འདྲ་སྟེ་དེ་བཞིན་གཞན། སྟ་རེ་མི་བཟད་
སོ་རྩོན་རྣམས་ཀྱིས་གཤོག། །

དེ་བཞིན་གཞན་དག་ཁོ་རྩེ་བཞུས་པ་ཡི། ཁྱ་བ་འབར་བ་འབྲིགས་པ་
ལྷུང་པར་བགྱིད། ཁ་ཅིག་ལྷགས་ཀྱི་གསལ་ཤིང་རབ་འབར་བ། ཁྱོར་མ་
ཅན་ལ་ཀླན་རྒྱུ་རྒྱུད་པར་བགྱིད། །

ཁ་ཅིག་ལྷགས་ཀྱི་མཆེ་བ་ལྷན་པའི་ཁྱི། གཏུམ་པོས་དབད་ཅིང་ལག་
པ་གནམ་དུ་བསྐྱེདས། དབང་མེད་གཞན་དག་ལྷགས་མཆུ་རྩོན་པོ་དང་། །
སེན་མོ་མི་བཟད་ལྷན་པའི་ཁྱ་རྣམས་འཐོག། །

ཁ་ཅིག་སྤོན་བྱ་སྤྱར་བ་སྒྲ་ཆོགས་དང་། རྒྱ་སྤྱང་སྤྱང་མ་ནག་པོ་ཁྱི་
ཕྱག་དག། རེག་ན་མི་བཟད་མ་སྟོལ་ཆེར་འབྲིན་པས། ཁྱ་བར་བགྱིད་
ཅིང་འབྲེལ་གྱི་སྤྱེ་སྤྱུགས་འདོན། །

82

Some in a heap of blazing slag are
Incessantly burned, their mouths gaping open.
Some are boiled, head-first in great
Cauldrons, like rice-dumplings.

83

They have a diamond-hard nature, those evil doers who—
Being kept from the hells only till the breath's
Ceasing—are not frightened in a thousand ways after
Hearing of the hells' immeasurable suffering.

84

If even seeing drawings of statues,
Recalling, reading, and hearing of the hells.
Engender fear, what need to speak of
Experiencing this dreadful maturation?

85

Just as the extinction of craving is the
Lord of all pleasures, so too is the
Suffering of Avici hell the most
Terrible of all sufferings.

ཁ་ཅིག་མདག་མེ་འབར་བའི་ཚོགས་སུ་ནི། །རྒྱན་མི་འཆད་པར་རབ་
བསྐྱེགས་ཁ་ཡང་བགད། །ཁ་ཅིག་ལྷགས་ལས་བྱས་པའི་ཟངས་ཆེན་དུ། །
སྤྱུ་ཚུགས་འབྲས་ཀྱི་ཅུང་པེང་བཞིན་དུ་འཆོད། །

སྤྱིག་ཅན་དབུགས་དབྱུང་འགགས་པ་ཙམ་ཞིག་གིས། །དུས་ཀྱིས་
བར་དུ་ཆོད་རྣམས་དཔྱུལ་བ་ཡི། །སྤྱུག་བསྐྱེལ་གཞལ་ཡས་ཐོས་ནས་
རྣམ་སྟོང་དུ། །མི་འཇིགས་གང་ལགས་དོ་རྩེའི་རང་བཞིན་ནོ། །

དཔྱུལ་བ་བྲིས་པ་མཐོང་དང་ཐོས་པ་དང་། །དཔྱད་དང་བསྐྱེགས་དང་
གཟུགས་སུ་བསྐྱེལ་རྣམས་ཀྱང་། །འཇིགས་པ་བསྐྱེད་པར་འགྱུར་ན་མི་
བཟད་པའི། །རྣམ་སྤྲིན་ཉམས་སུ་སྐྱོང་ན་སྤྲོས་ཅི་འཚལ། །

བདེ་བ་ཀུན་གྱི་ནང་ན་སྟེང་བའི། །བདེ་བའི་བདག་པོར་བསྐྱིད་པ་
ཇི་ལྟ་བར། །དེ་བཞིན་སྤྱུག་བསྐྱེལ་ཀུན་གྱི་ནང་ན་ནི། །མནར་མེད་དཔྱུལ་
བའི་སྤྱུག་བསྐྱེལ་རབ་མི་བཟད། །

86

The suffering here, of being jabbed for a single
Day, by three hundred spears at full force does not
Approach or equal even a minute portion
Of the least suffering of the hells.

87

Though so very unbearable suffering be
Experienced for even a billion years, one will
Never be freed from that life as long as
The non-virtue is not exhausted.

88

The seeds of these, the fruits of non-virtue, are
Wrongdoing of body, speech, and mind. You must
Exert your every strength to prevent, by any
Means, even their slightest occurrence.

89

An animal birth-state has suffering of many kinds.
Those of being killed, bound, beaten and such.
The most dreadful lot of eating each other awaits
Those who've abandoned peace-bringing virtue.

འདིན་ཉིན་གཅིག་མདུང་ཐུང་སྐྱམ་བརྒྱལིས། །རབ་ཏུ་བྲག་བཏབ་
སྐྱག་བསྐྱལ་གང་ལགས་པ། །དེས་ནི་དཔྱལ་བའི་སྐྱག་བསྐྱལ་ཆུང་བ་
ལའང་། །འོལ་ཡང་མི་བགྱིཆར་ཡང་མི་ཤོད་དོ། །

དེ་ལྟར་སྐྱག་བསྐྱལ་ཞིན་ཏུ་མི་བཟད་ལོ། །བྲེ་བ་ཕྲག་བརྒྱར་ཉམས་
སྐྱུང་ཡང་ནི། །ཁི་སྲིད་མི་དག་དེ་ཟད་མ་གྱུར་པ། །དེ་སྲིད་སྲོག་དང་
གྲལ་བར་མི་འགྱུར་རོ། །

མི་དགའི་འབྲས་འདི་རྣམས་ཀྱིས་བོན་ནི། །ལྷས་ངག་ཡིད་ཀྱིས་ཉེས་
སྐྱད་ཁྱོད་ཀྱིས་ནི། །ཅི་ནས་དེ་དུལ་ཙམ་ཡང་མ་མཆིས་པ། །དེ་ལྟར་ཉིད་
ཀྱི་སྐྱལ་ཀྱིས་འབད་པར་མཛོད། །

དུང་འགྲོའི་སྐྱེ་གནས་ན་ཡང་གསོད་པ་དང་། །བཅིང་དང་བརྟེན་
སོགས་སྐྱག་བསྐྱལ་སྒྲ་ཚོགས་པ། །ཞི་འགྱུར་དག་བསྐྱངས་པ་རྣམས་ལ་
ནི། །གཅིག་ལ་གཅིག་ཟེ་ཞིན་ཏུ་མི་བཟད་པ། །

90

Some die for the sake of pearls or wool,
Bones, flesh, or skin. Other helpless
Ones are exploited with the blows of kicking,
Fists, whips, hooks, and prods.

91

Among the pretas there is constant suffering caused by
Lack of material things. They undergo most
Terrible misery created by fear, anguish,
Hunger, thirst, cold, and heat.

92

Some, with needle-eye mouths and stomachs the
Size of mountains, are tortured by hunger but
Unable to eat even the smallest
Quantity of discarded filth.

93

Some are naked, mere skin and bones like the dried top
Of a palm tree. Others have mouths which
Blaze at night—for food they eat
Sand which falls into their mouths.

ཁ་ཅིག་སྤྱིག་བལ་དང་རུས་པ་བྲག་   རྟ་དང་པགས་པའི་ཆེད་
དུ་འཆི་བར་འབྱུང་། རྟ་དང་མེད་གཞན་དག་དོག་པ་ལག་པ་དང་། ལྷག་
དང་ལྷགས་རྒྱག་དབ་པས་བཏབ་སྟེ་བཀོལ། །

ཡི་དྲགས་ན་ཡང་འདོད་པས་ཐོངས་པ་ཡིས། རྟ་དང་པའི་སྤྱིག་
བསྐྱེད་སྤྱིན་ཆགས་མི་འཆོས་པ། རྟ་དང་པའི་སྤྱིག་གུང་དྲོ་དལ་དང་འཛིགས་
པ་ཡིས། རྟ་དང་པའི་ཉན་རྟ་མི་བཟད་བསྟེན་འཆོལ་ལོ། །

ཁ་ཅིག་ཁ་ནི་ཁབ་ཀྱི་མིག་ཅམ་ལ། རྟ་དང་པའི་སྤྱིག་ཅམ་བྲགས་
པས་ཉན། མི་གཅོད་གྱི་ནར་བོར་བ་རྟ་དང་པའི་སྤྱིག་གུང་། རྟ་དང་པའི་སྤྱིག་
ལྷན་པ་མ་ལགས་སོ། །

ཁ་ཅིག་ལྷགས་རུས་ལྷགས་ཤིང་གཅོད་བྱ་སྟེ། རྟ་དང་པའི་སྤྱིག་སྤྱིག་
པ་སྤྱིག་ལགས། ཁ་ཅིག་མཆོད་ཞིང་ཁ་ནས་འབར་བ་སྟེ། རྟ་དང་པའི་སྤྱིག་
འབར་བའི་ཁ་བབས་བྱེ་མ་འཆོལ། །

94

Several lowly classes cannot find even such
Filtch as pus, excrement, blood or the like. They
Attack one another, eating pus from festered
Goiters growing in the throat.

95

In summer even the moon feels hot for
Them, while in winter the sun feels cold.
Under their mere gaze trees turn empty of
Fruit, and rivers become dry.

96

Undergoing incessant suffering and
Tightly bound by the karmic fetters of
Misdeeds, some do not die for five thousand or
Even ten thousand years.

97

The case for the pretas' single taste of
Such diverse suffering is a being's delight in
Parsimony. Buddha declared
Miserliness to be ignoble.

སྒྲིང་རིགས་འགས་ནི་རྣམ་དང་ཕྱི་ས་དང་། །འབྲུག་སོགས་མི་གཙང་
བ་ཡང་མི་རྟེན་དེ། །ཕན་ཚུན་གདོང་དུ་འཛོག་ཅིང་མགྲིན་པ་ནས། །ལྷ་བ་
བྱུང་བ་སྤྲིན་པའི་རྣམ་འཛུལ་ལོ། །

ཡི་དྲུགས་རྣམས་ལ་སོས་ཀའི་དུས་སུ་ནི། །ཁྲི་བའང་ཚ་ལ་དགུན་ནི་
ཉི་མའང་གང་། །སྤྱོན་ཤིང་འབྲས་བུ་མེད་འབྱུར་འདི་དག་གིས། །བལྟས་
པ་ཙམ་གྱིས་གྲུང་ཡང་བསྐྱམ་པར་འབྱུར། །

བར་ཆད་མེད་པར་སྤྲུག་བསྐྱེད་བསྐྱེད་གུར་པ། །ཉིས་པར་སྤྲུད་པའི་
ལས་ཀྱི་ཞགས་པ་ནི། །སྤྲ་བས་བཅིངས་པའི་ལུས་ཅན་ཁ་ཅིག་ལོ། །ལྷ་
སྟོང་དག་དང་བྲིར་ཡང་འཆི་མི་འབྱུར། །

དེ་ལྟར་ཡི་དྲུགས་རྣམས་ཀྱིས་སྤྲོ་ཚོགས་པའི། །སྤྲུག་བསྐྱེད་རོ་
གཅིག་ཐོབ་པ་གང་ལགས་པ། །དེ་ཡི་རྒྱ་ནི་སྤྱོད་པོ་འཇུངས་དགའ་བ། །
སེར་སྤྲ་འཕགས་མིན་ལགས་པར་སངས་རྒྱས་གསུངས། །

98

Greater than the pleasures of celestial
Beings is the suffering of their passing away.
Having considered that, the righteous do not
Crave for the transitory celestial realms.

99, 100

The body's complexion turns unattractive, one
Feels dislike for one's seat, garlands
Wilt, clothing assumes an odor,
And the body is soiled-as never before.
These are the five premonitions attending death in the
Celestial realms. They arise for deities in a
Way similar to signs of death attending
Humans on earth who are about to die.

101

If after passing away from the
Divine realm there is no remaining
Virtue, one will helplessly enter the
State of an animal, preta, or hell-being

མཐོ་རིས་ན་ཡང་བདེ་ཆེན་དེ་དག་གི། །འཆི་འཕོའི་སྤྱག་བསྐལ་ཉིད་ནི་དེ་
བས་ཆེ། །དེ་ལྟར་བསམས་ནས་ཡ་རབས་རྣམས་ཀྱིས་ནི། །ཟད་འགྱུར་
མཐོ་རིས་སྤང་དུ་སྟེན་མི་བསྒྲི། །

ལུས་ཀྱི་ཁ་དོག་མི་སྤྱག་འགྱུར་བ་དང་། །སྦྱོན་ལ་མི་དག་འཕེའི་ཏོག་
སྟེང་ཆེད་དང་། །གོས་ལ་ངོ་མ་ཆགས་དང་ལུས་ལས་སྟོན་ནི། །སྟོན་ཆད་
མེད་པའི་རྩལ་འབྱུང་ཞེས་བསྒྲི་བ། །མཐོ་རིས་འཆི་འཕོ་སྟོན་བསྒྲིད་འཆི་
ལྟས་ལྟ། །ལྟ་ཡུལ་གནས་པའི་ལྟ་རྣམས་ལ་འབྱུང་སྟེ། །ས་སྟེང་མི་
རྣམས་འཆི་བར་འགྱུར་བ་དག། །སྟོན་པར་བྱེད་པའི་འཆི་ལྟས་རྣམས་
དང་འབྲ། །

ལྟ་ཡི་འཇིག་རྟེན་དག་ནས་འཕོས་པ་ལ། །གཤམ་ཏེ་དགོ་བའི་ལྟས་མ་
འགའ་མེད་ན། །དེ་ནས་དབང་མེད་དུ་འགྲོ་ཡི་དྲགས་དང་། །དཔྱལ་
བར་གནས་པ་གང་ཡང་རུང་བར་འགྱུར། །

102

Asuras, through their natural hostility towards the
Deities' glory, have great mental suffering.
Though intelligent, they cannot see the truth
Due to the obstruction of their state of being.

103

Samsara being so, there is no favorable
Birth—whether among deities, humans,
Hell-beings, pretas, or animals. Birth should be
Known as a vessel of much harm.

104

Even if one's head or clothing should suddenly catch
Fire one should forgo extinguishing it and
Exert oneself rather in putting an end to
Rebirth. No aim is more exalted than that.

105

Through morality, wisdom, and dhyana one must achieve
Nirvana—the immaculate state of peace and subdual:
Ageless, deathless, eternal and free of earth,
Water, fire, air sun, and moon.

ལྷ་མིན་དག་ནའང་རང་བཞིན་གྱིས་ལྷ་ཡི། །དཔལ་ལ་སྤང་ཕྱིར་ཡིད་
གྱི་སྤྱད་བསུལ་ཆེ། །དེ་དག་སློང་དང་ལྷན་ཡང་འགྲོ་བ་ཡི། །སྒྲིབ་པས་
བདེན་པ་མཐོང་བ་མ་མཆིས་སོ། །

འཁོར་བ་དེ་འདྲ་ལགས་པས་ལྷ་མི་དང་། །དཔལ་བ་ཡི་དྲགས་དུང་
འགྲོ་རྣམས་དག་ཏུ། །སྒྲེ་བ་བཟང་པོ་མ་ལགས་སྒྲེ་བ་ནི། །ཁོད་པ་དུ་མའི་
སློང་གྱུར་ལགས་མ་བྱེན་མཛོད། །

མགོ་འམ་གོས་ལ་སློབ་པ་མེ་ཤོར་ན། །དེ་དག་ཕྱིར་བསྐྱོག་བགྱི་བ་
བཏང་ནས་ཀྱང་། །ཡང་སྤྲོད་མེད་པར་བགྱི་སྤྲད་འབད་འཚལ་ཏེ། །འདི་
བས་ཆེས་མཆོག་དགོས་པ་གཞན་མ་མཆིས། །

ཚུལ་བྲིམས་དག་དང་བསམ་གཏན་ཤེས་རབ་གྱིས། །ཁྱུང་ན་འདས་
ཞི་དུལ་བ་བྲི་མེད་པའི། །གོ་འཕང་མི་ཁྱའི་འཆི་བུ་མི་འཚལ། །ས་ཚུ་མེ་
ཚུང་ཉི་ཟླ་བལ་ཐོབ་མཛོད། །

106

Recollection, the discernment of dharmas, effort, joy,
Extreme agility, samadhi, and equanimity: these
Seven are the limbs of enlightenment, the collection
Of virtues bringing about nirvana's attainment.

107

There can be no dhyana without wisdom;
There can be no wisdom without dhyana.
He who has both reduces the ocean of existence
To the size of an ox's hoofprint.

108

One should not contemplate what the
Kinsman of the Sun declared to
Be the fourteen unexpounded (views); for the
Mind will not be pacified through them.

བློ་དང་ཆོས་རབ་འབྱེད་དང་བརྩོན་འགྲུས་དང་། །དགའ་དང་ཤིན་ཏུ་
སྦྱངས་དང་ཉིང་འཛིན་དང་། །བཏང་སྟོམས་འདི་བདུན་བྱང་ཆུབ་ཡན་ལག་
སྟེ། །ཁྱུ་དན་འདས་ཐོབ་བགྱིད་པའི་དགོ་ཚོགས་ལགས། །

ཤེས་རབ་མེད་པར་བསམ་གཏན་ཡོད་མིན་ཏེ། །བསམ་གཏན་མེད་
པར་ཡང་ནི་ཤེས་རབ་མེད། །གང་ལ་དེ་གཉིས་ཡོད་པས་སྲིད་པ་ཡི། །སྐྱེ་
མཚོ་གནག་རྗེས་ལྟ་བུར་འཚལ་བར་བགྱི། །

ལུང་མ་བསྟན་པ་བཅུ་བཞི་འཛིག་རྟེན་ན། །ཉི་མའི་གཉེན་གྱིས་རབ་
གསུངས་གང་དག་ལགས། །དེ་དག་རྣམས་ལ་བསམ་པར་མི་བགྱི་སྟེ། །
དེ་ཡིས་སློན་ཞི་བར་བགྱིད་མ་ལགས། །

109, 110, 111

The Muni declared that from ignorance arises
Karma, from that consciousness, and from that
name and form; from the six
Faculties and from them contact.
From contact arises sensation; based on
Sensation comes about craving. From craving
Originates grasping, from that existence, and
From existence comes birth.
When there is birth there arises grief,
Sickness, aging and destitution, the fear of
Death and so on—a huge mass of suffering.
By stopping birth, all this will cease.

112

This dependent origination is the most
Cherished and profound treasure of the Jina's speech.
Whoever is able to see this sees Buddha—
Supreme knower of reality.

113

Right view, livelihood, effort, recollection, samadhi,
Speech, activity and right conceptualization are
The eight limbs of the path. Meditate
Upon them in order to attain peace.

མ་རིག་པ་ལས་ལས་ཏེ་དེ་ལས་ནི། རྣམ་ཤེས་དེ་ལས་མིང་དང་
གཟུགས་རབ་འབྱུང་། ཉེ་ལས་སྐྱེ་མཆེད་དུག་སྟེ་དེ་ལས་ནི། རེག་པ་
ཀུན་ཏུ་འབྱུང་བར་བྱབ་པས་གསུངས། རེག་པ་ལས་ནི་ཚོར་བ་ཀུན་འབྱུང་
སྟེ། ཚོར་བའི་གཞི་ལས་སྟེད་པ་འབྱུང་བར་འགྱུར། སྟེད་ལས་ལེན་པ་
སྐྱེ་བར་འགྱུར་བ་སྟེ། ཉེ་ལས་སྲིད་པ་སྲིད་ལས་སྐྱེ་བ་ལགས། སྐྱེ་བ་
ཡོད་ན་སྲུང་ན་ན་ཤ་དང་། འདོད་པས་ཤོངས་དང་འཆི་བས་འཇིགས་
སོགས་ཀྱི། སྤྱུག་བསྐྱེལ་ཕུང་པོ་ཞིན་ཏུ་ཆེ་འབྱུང་སྟེ། སྐྱེ་བ་འགགས་
པས་འདི་ཀུན་འགག་པར་འགྱུར། །

རྟེན་ཅིང་འབྲེལ་བར་འབྱུང་འདི་རྒྱལ་བ་ཡི། གསུང་གི་མཛོད་ཀྱི་
གཅེས་པ་ཟབ་མོ་སྟེ། གཤང་གིས་འདི་ནི་ཡང་དག་མཐོང་བ་དེས། །
སངས་རྒྱས་དེ་ཉིད་རིག་པས་རྣམ་མཆོག་མཐོང་། །

ཡང་དག་ལྟ་དང་འཚོ་དང་ཚོལ་བ་དང་། འབྲས་དང་ཉིང་འཛིན་དག་དང་
ལས་མཐའ་དང་། ཡང་དག་རྟོག་ཉིད་ལམ་གྱི་ཡན་ལག་བརྒྱད། འདི་ནི་
ཞི་བར་བཞི་སྟོན་བསྟོམ་པར་བཞི། །

114

All that arises is suffering; craving
Is its vast origination.
Its cessation is liberation—the path for
Attaining this is the eightfold arya path.

115

That being so, strive—always—
In order to see the four arya truths.
Even those householders in whose laps rest great worldly
riches
Can, through knowledge, cross the river of the mental
afflictions.

116

Further, those who gained realization of dharma did not
Fall from the sky nor sprout from the ground like crops.
They were, before, just ordinary
Persons subject to the mental afflictions.

117

What need to preach much to the fearless?
Subdue your mind—this is the most useful
And essential of instructions. The Bhagavan
Said mind is the root of dharma.

སྤྱིའདི་སྤྱལ་བསྐལ་སྤེད་པ་ཞེས་བགྱི་བ། །དེ་ནི་དེ་ཡི་ཀུན་འབྱུང་རྒྱ་
ཆེན་ཏེ། །འདི་འགོག་པ་ནི་ཐར་པ་ལགས་ཏེ་ལམ། །འཕྲོབ་བགྱིད་
འཕགས་ལམ་ཡན་ལག་དེ་བརྒྱད་ལགས། །

དེ་ལྟར་འཕགས་པའི་བདེན་པ་བཞི་པོ་དག །མཐོང་བར་བགྱི་སྤྲད་
རྟག་ཏུ་བརྩོན་པར་བགྱི། །པང་ན་དཔལ་གནས་ཁྱིམ་པ་རྣམས་ཀྱིས་ཀྱང་། །
ཤེས་པས་ཉོན་མོངས་རྒྱ་བོ་ལས་བརྒྱལ་གྱི། །

གང་དག་ཆོས་མངོན་བགྱིས་པ་དེ་དག་ཀྱང་། །གནམ་ནས་བབས་པ་
མ་ལགས་ལོ་ཏོག་བཞིན། །ས་རུམ་ནས་འཕྲོན་མ་ལགས་དེ་དག་སྤྲོན། །
ཉོན་མོངས་རག་ལས་སོ་སོའི་སྤྱི་བོ་བས། །

བསྐྱེདས་དང་བྲལ་བ་མང་དུ་གསོལ་ཅི་འཚེལ། །ཕན་པའི་གདམས་
ངག་དོན་པོ་འདི་ལགས་ཏེ། །ཁྱོད་ཀྱིས་སྤྱལས་དུལ་མཛོད་ཅིག་བཙོམ་ལྡན་
གྱིས། །སེམས་ནི་ཆོས་ཀྱི་རྩ་བ་ལགས་པར་གསུངས། །

118

To accomplish all this teaching given you would be
Difficult even for a monk. Bring
Meaning to your life by developing the good qualities of
Whichever instructions you practice.

119, 120, 121

Rejoice at all the virtue of all beings and
Dedicate your own threefold good
Deeds to the attainment of buddhahood.
Then, with this mass of virtue,
Become a master of yoga in all the worlds of
Gods and humans, from an immeasurable number of
births, and
Protect many helpless beings with activities
Like those of Arya Avalokiteshvara.
In a final birth, dispel sickness, aging, desire, and
Hatred. Then, in a Buddha field, become—
As did Lord Amitabha—the guardian of the
World, with a lifespan of infinite length.

ཁྱོད་ལ་དེ་སྐད་གདམས་པ་གང་ལགས་དེ། བས་པར་དག་སྤོང་གིས་
ཀྱང་བགྱི་བར་དགའ། །འདི་ལས་གང་ཞིག་སྤྱོད་པའི་ངོ་བོ་དེའི། །ཡོན་
ཏན་བསྟེན་པས་སྐྱ་ཆེ་དོན་ཡོད་མཛོད། །

ཀུན་གྱི་དགོ་བ་ཀུན་ལ་ཡི་རང་ཞིང་། །ཉིད་གྱིས་ལེགས་པར་སྤྱད་
པ་རྣམ་གསུམ་ཡང་། །སངས་རྒྱས་ཉིད་ཐོབ་བགྱི་སྤྱད་ཡོངས་བསྐྱོས་
ནས། །དེ་ནས་དགོ་བའི་ཕྱང་པོ་འདི་ཡིས་སྤྱོད། །སྐྱེ་བ་དཔག་ཏུ་མེད་པ་ལྟ་
མི་ཡི། །འཇིག་རྟེན་ཀུན་གྱི་རྣལ་འབྱོར་དབང་མཛོད་ནས། །འཕགས་པ་
སྤྱན་རས་གཟིགས་དབང་སྤྱོད་པ་ཡིས། །སྐྱེ་བོ་ཉམ་ཐག་མང་པོ་རྗེས་
བཟུང་སྟེ། །འབྱུངས་ནས་ན་ཆ་འདོད་ཆགས་ཞེ་སྤང་རྣམས། །བསལ་ཏེ་
སངས་རྒྱས་ཞིང་དུ་བཅོམ་ལྷན་འདས། །འོད་དཔག་མེད་དང་འབྲ་བར་
འཇིག་རྟེན་གྱི། །མགོན་པོ་སྐྱ་ཆེ་དཔག་ཏུ་མེད་པར་མཛོད། །

122, 123

Having achieved the stage of victory—which pacifies
human

Earthlings and divine celestial youths delighting in
Sense pleasures and extinguishes fear, birth and death for
Multitudes of helpless afflicted beings—

Spread the fame of immaculate wisdom, morality, and
generosity

Throughout the celestial regions, space, and upon the face
of the earth.

Finally, attain the transcendent state: of name only,
Peace, fearlessness, unsullied, and perfect.

The Indian master Sarvajñanadeva, the Omniscient Divine One, and the great
translator Bande Kawa Paltsek translated, edited, arranged (this composition)
during the period of the early spread of dharma in Tibet.

ཤེས་རབ་རྩལ་བྱིམས་གཏོང་འབྱུང་གྲགས་ཆེན་དྲི་མ་མེད། །ལྷ་
 ཡུལ་ནམ་མཁའ་དང་ནི་ས་སྟེང་རྒྱས་མཛད་ནས། །ས་ལ་མི་དང་མཐོ་རིས་
 ལྷ་ནི་ན་རྩུང་མཆོག། །བདེ་དགས་དགའ་བ་ངེས་པར་རབ་ཏུ་ཞི་མཛད་དེ། །
 ཉོན་མོངས་ཉམ་ཐག་སེམས་ཅན་ཆོགས་ཀྱི་འཛིགས་སྐྱེ་དང་། །འཆི་བ་ཞི་
 མཛད་རྒྱལ་བའི་དབང་པོ་ཉིད་བརྟེན་ནས། །འཛིག་རྟེན་ལས་འདས་མིང་
 ཅམ་ཞི་ལ་མི་བསྟེངས་པ། །མི་བགེས་ནོངས་པ་མི་མངའི་གོ་འཕང་བརྟེན་
 པར་མཛོད། །བཤེས་པའི་སྤྱིང་ཡིག་སྟོབ་དཔོན་འཕགས་པ་ལྷ་སྐྱབ་
 ཀྱིས་མཛའ་བོ་རྒྱལ་པོ་བདེ་སྟོད་ལ་བསྐྱར་པ་རྩོགས་སོ། །

རྒྱག་ཀྱི་མཁན་པོ་སྐྱོད་པོ་ལྷ་སྟེ་ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པའི་ལྷ་དང་། །ལྷ་ཆེན་གྱི་ལོ་རྒྱུ་བ་
 ཆེན་པོ་བན་དེ་རྒྱ་བ་དཔལ་བཅུགས་ཀྱིས་བསྟན་པ་སྤྱད་ཀྱི་དུས་སུ་བསྐྱར་ཅིང་ལྷས་ཏེ་གཏན་ལ་
 སབ་པའོ། །